

PROVTAGNINGSSINSTRUKTION

Provtagning av trikiner

Denna provtagningsinstruktion följer vad som anges i EU-kommissionens genomförandeförordning, (EU) 2015/1375, om fastställande av särskilda bestämmelser för offentlig kontroll av trikiner i kött

1. SLAKTKROPPAR AV TAMSVIN – UNDERSÖKNING AV SAMLINGSPROV (EU 2015/1375, BILAGA I, KAPITEL I)

- a) Från hela slaktkroppar av tamsvin ska ett prov som väger minst 1 g tas från en av diafragmapelarna vid övergången till senvävnad. En särskild trikintång kan användas om en precision på 1,00–1,15 g kan säkerställas.
- b) Från avelssuggor och avelsgaltar ska ett prov som väger minst 2 g tas från en av diafragmapelarna vid övergången till senvävnad.
- c) Om diafragmapelare saknas tas ett dubbelt så stort prov, dvs. 2 g (eller 4 g från avelssuggor och avelsgaltar), från diafragmans revbens- eller bröstbensdel eller från tung-, käk- eller bukmuskulaturen.
- d) Från styckningsdelar av kött ska ett prov som väger minst 5 g med lite fett tas från tvärstrimmiga muskulaturen så nära ben eller senor som möjligt. Ett prov av samma storlek ska tas från kött som inte ska tillagas genom grundlig uppvärmning eller på annat sätt beredas efter slakt.
- e) Från frysta prov ska ett prov som väger minst 5 g tas från tvärstrimmig muskelfvävnad för analys. Köttprovernas vikt avser prover som är fria från fett och fascia. Särskild vikt ska läggas vid uttagning av muskelprov från tungan för att undgå kontaminering med tungans slemhinna som inte är nedbrytbar och kan hindra avläsning av sedimentet.

2. UNDERSÖKNING AV ANDRA DJUR ÄN TAMSVIN (EU 2015/1375, BILAGA III)

- a) Det uttas prov på minst 10 g från tung- eller käk muskulatur hos hästar och från framben, tunga eller diafragma hos vildsvin.
- b) Om dessa muskler saknas hos hästen ska ett större prov tas från diafragma pelaren vid övergången till senvävnad. Muskeln ska vara fri från bindväv och fett.
- c) Ett prov på minst 5 g undersöks med hjälp av referens metoden för detektion i kapitel I eller en av de motsvarande metoderna i kapitel II. För varje digestion får totalvikten för den muskulatur som undersöks inte överstiga 100 g om metoden i kapitel I och metoderna A och B i kapitel II används, eller 35 g om metod C i kapitel II används.
- d) Om resultatet är positivt ska ytterligare ett prov på 50 g tas för en efterföljande oberoende undersökning.
- e) Allt kött från annat vilt än vildsvin, t.ex. björn, köttätande däggdjur (inklusive havsdäggdjur) och reptiler, ska, utan att bestämmelserna om skyddet av djurarter åsidosätts, undersökas genom att ett prov på 10 g tas från muskulaturen på predilektionsställena, eller ett större prov om dessa ställen inte är tillgängliga.

Predilektionsställena är: hos björn: diafragma, tuggmuskel och tunga
hos valross: tunga
hos krokodiler: tuggmuskel, pterygoid och interkostal muskulatur
hos fåglar: huvudets muskler (t.ex. tuggmuskel och halsmuskler)